

Het geheime wapen van Lisbeth Gruwez

Het nieuwe festival Next begon met dans van Lisbeth Gruwez: over eten of gegeten worden. Een kwestie die later deze week terugkeert in 'Banquet' van Patricia Portela.

Lisbeth Gruwez schreeuwt zich de longen uit het lijf. © Luc Depreitere

FESTIVAL

VAN ONZE MEDEWERKSTER

DANIELLE DE REGT

KORTRIJK | Lisbeth Gruwez is de verwilderde bastaard van de dansexpressioniste Mary Wigman. Dat weet ik wel zeker nu ik haar nieuwste dansvoorstelling heb gezien.

Net als Wigman laat Gruwez zich op het podium opzweepen door bonkende ritmes en woeste melodielijnen. Links van haar mept Dave Schroyen (bekend van onder meer Millionaire en Creature With The Atom Brain) op zijn drums. Rechts plukt Maarten Van Cauwenberghe gezwollen riffs van zijn gitaar. De stiltes tussendoor blijven elektrisch geladen. Gruwez maakt een metamorfose door. Ze begint op de grond in een krappe vierkante lichtbundel. In een waas van mistsluier zie je

alleen haar rug, vrijgegeven door de diepe uitsnijding van haar zwarte jumpsuit. Haar romp is als een golfslagbad dat steeds wilder klotst. Ze lijkt bezeten door een innerlijke vijand.

Dan barst ze open. Ze sjeest in het rond, slaakt af en toe een hijg of een grom. Bij de beesten af. Met een microfoonstandaard tussen haar vingers geklemd schreeuwt

en zingt ze de longen uit haar lijf. Het is met de fraaie rug van Gruwez hetzelfde als met Gruwez zelf. Een goed zicht hebben op je sterkste punten en die vervolgens slim uitspelen, daarmee is al een groot deel van het werk gedaan. Vanuit choreografisch oogpunt is *Birth of prey* een wat mager en springerig beestje. Woeste uithalen om te reflecteren over aller-

hande machtsverhoudingen is natuurlijk zo oud als, tja, Mary Wigman.

Gruwez doet haar best de tweestrijd tussen macht en onmacht te overstijgen. Door die twee polen in zichzelf te laten versmelten, probeert ze te ontkomen aan een al te eenduidige weergave.

Alleen, ze trekt die lijn niet consequent door. Het sm-tafereeltje, waarin Schroyen een geknevelde Gruwez met drumslagen virtueel afmat, doet daarnaast een beetje flauw aan. Je snapt ook niet helemaal hoe we hier ineens aanbeland zijn.

Hetzelfde geldt voor Gruwezs amechtige interpretatie van Ma-

Gruwez heeft een intrigerende présence waar je moeilijk omheen kunt

rilyn Monroes 'I wanna be loved by you'. Vermoedelijk wil ze iets kwijt over de behaagzieke trekjes van de liefde. Het is echter een puzzelstukje dat zich moeilijk in de rest van de voorstelling laat passen. De dramaturgische boog had een stuk strakker aangespannen gemogen.

Maar net zoals in haar vorige productie, komt Gruwez er vreemd

genoeg mee weg. Haar geheime wapen is immers zichzelf. Ze heeft een intrigerende podiumprésence waar je moeilijk omheen kunt.

Culinaire waaghalzerij

Komende week heeft het Next Festival nog een voorstelling die iets doet rond oerdriften. Eten, meer bepaald. De Portugese Patricia Portela nodigt je uit voor een wel heel bijzonder dineetje. Culinaire waaghalzen beleven in *Banquet* de tijd van hun leven.

Aan een lichtgevende tafel kun je onder genot van een pianist en een bevreemdende soundscape je tanden zetten in gerechten die de Karmelietbaas Geert Van Hecke op een dolle dag nog niet in elkaar geflanst krijgt en tussen de gangen door worden er fantastische verhalen verteld uit de tijd toen de dieren nog konden praten. Maar weet wat je eet. Die obers dragen misschien niet voor niets latex handschoenen en een chirurgenschort en je drinkt niet zomaar uit een reageerbuis... Wordt vervolgd in Kortrijk.

Lisbeth Gruwez met 'Birth of prey', gezien 22/11 Buda (Kortrijk). 'Banquet' van Patricia Portela op 26 en 27/11.

Next Festival loopt nog tot 13/12.
Info: 056-23 98 55

 ONLINE

www.nextfestival.eu